

2002. Forslaget til folketingsbeslutning blev forkastet, idet kun DF og KRF stemte for, mens alle andre partier, V, S, KF, SF, RV, EL og IA, gik imod.

Senere blev der anlagt straffesag mod en repræsentant for foreningen, der den 30. oktober 2002 blev idømt 60 dages betinget fængsel for overtrædelse af straffelovens § 266 b. Dommen blev stadfæstet af Østre Landsret den 14. marts 2003. Efterfølgende blev der af Rigsadvokaten udarbejdet en redegørelse om spørgsmålet om eventuel opløsning af foreningen. Denne redegørelse blev i sammendrag offentliggjort på Justitsministeriets hjemmeside den 15. januar 2004. I redegørelsen finder Rigsadvokaten, at det er sandsynligt, at der i en eventuel sag om opløsning af organisationen efter grundlovens § 78 vil kunne føres bevis for, at Hizb-ut-Tahrir opfylder grundlovens betingelser for at kunne betegnes som en forening.

Ifølge sammendraget skriver Rigsadvokaten bl.a. følgende:

»Hizb-ut-Tahrir har imidlertid selv tilkendegivet, at organisationens formål overordnet er (gen)etablering af kalifatstaten, som skal omfatte alle muslimer og være opbygget efter de retningslinjer, som ifølge Hizb-ut-Tahrir entydigt angives af islam. Der må imidlertid siges at være betydelig usikkerhed med hensyn til, om Hizb-ut-Tahrir konkret eller teoretisk har til hensigt at overtage magten i Danmark med henblik på at etablere kalifatet.

Der hersker endvidere betydelig usikkerhed om, hvorledes Hizb-ut-Tahrir i praksis forestiller sig en sådan magtovertagelse gennemført, og om den i givet fald skal gennemføres ved ulovlige midler.

Det må lægges til grund, at der ikke på baggrund af de gennemførte undersøgelser kan føres det nødvendige bevis for, at Hizb-ut-Tahrir har et ulovligt formål.»

I sin redegørelse oplyser Rigsadvokaten, at der i Tyskland er nedlagt forbud mod Hizb-ut-Tahrir. Dette begrundes bl.a. med, at Hizb-ut-Tahrirs virke er i strid med tanken om mellemfolkelig forståelse, og at organisationen går ind for at anvende vold som middel til at gennemføre politiske mål og vil fremkalde denne. Imidlertid fremhæver Rigsadvokaten, at der er en forskel i de danske retsregler om forbud mod eller opløsning af foreninger og de tilsvarende tyske regler. Rigsadvokaten omtaler endvidere, at Hizb-ut-Tahrir i Sverige betragtes som en terrororganisation. Men Rigsadvokaten mener ikke, at oplysningerne om organisationens virke som terrororganisation er tilstrækkelig konkrete til, at de kan indgå i en begrundelse for at forbyde Hizb-ut-Tahrir her i landet.

Rigsadvokatens konklusion er, at der efter en samlet vurdering ikke vil kunne føres det fornødne bevis

for, at Hizb-ut-Tahrir har et ulovligt øjemed eller virker ved eller søger at nå sit mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, jf. grundlovens § 78, stk. 2.

Kritik af Rigsadvokatens redegørelse og retlige overvejelser

Det omtales i Rigsadvokatens redegørelse, at Hizb-ut-Tahrir betegner sig som en internationalt arbejdende organisation, der over hele verden arbejder for det samme formål, som er etablering af en kalifatstat, som skal omfatte alle muslimer efter retningslinjer, der menes entydigt at være givet af islam. Islam er for Hizb-ut-Tahrir ensbetydende med et komplet system af retningslinjer for hele menneskelivet, herunder for politik, tro, økonomi og velfærd. Til trods herfor skønner Rigsadvokaten, at det er usikkert, om Hizb-ut-Tahrir konkret eller teoretisk har til hensigt at overtage magten i Danmark for at etablere kalifatet. Rigsadvokaten finder også, at det er usikkert, »hvorledes Hizb-ut-Tahrir i praksis forestiller sig en sådan magtovertagelse gennemført, og om den i givet fald skal gennemføres ved ulovlige midler«. Det er på denne baggrund Rigsadvokaten vurderer, at der ikke vil kunne føres bevis for, at foreningen har et ulovligt formål eller søger at opnå sit mål ved vold m.v.

Forslagsstillerne finder imidlertid, at Folketinget ikke blot kan slå sig til tåls med Rigsadvokatens redegørelse og lade, som om problemet ikke eksisterer. Det er ikke tilfældigt, at Sverige betragter organisationen som terroristisk. Det er ikke uden grund, at organisationen i Tyskland anses for at virke ved vold og derfor er helt forbudt. En verdensomspændende og farlig fundamentalistisk islamisk organisation bliver ikke mindre farlig, blot fordi den danske rigsadvokat har betænkeligheder ved at gå til domstolene. Det er derfor nødvendigt, at Folketinget træder ind og pålægger regeringen at tage skridt over for foreningen.

Det fremgår af grundlovens § 78, stk. 2, at foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom. Videre bestemmes det i stk. 3, at en forening ikke kan opløses ved en regeringsforanstaltning, men dog foreløbig kan forbydes, hvorefter der skal anlægges sag mod den til dens opløsning.

En forening kan opløses, selv om der ikke direkte i loven er et udtrykkeligt forbud mod dens virksomhed. Grundlovens § 78 tillægger domstolene en selvstændig kompetence til at opløse en forening med ulovligt formål. Det gælder – som allerede nævnt foran – udtrykkeligt for voldelige foreninger, men det gælder